audiā: ita tamē q̃ te in vinculis habe
am q̃usq; ipse redierit Et ille Dñe pla
cet mihi Tūc iudex istū posuit in car
cere a aliū libere misit abire Ille vo
domū rēcessit de vxore prole a familia
ordinauit a tā diu morā fecit: q̃ ad
tertiū diē iudicij in q̃ oēs malefacto
res corā iudice sūt p̄sētati. inter ali
os ille q̃ pmpte se carceri obtulit: p
amico suo ē p̄sētatus. Ait ei iudex Vbi
ē amicus tuus: q̃ hodie deberet redire a
te liberare ac saluare? At ille. Domi
ne spero q̃ nō deficiet. Iudex vero diu
expectabat si veniret a nondū venit
statū dedit p sētētia vt ad patibulū
duceret. Et sic factū ē. Cū vero ad pati
bulū venissē Ait ei iudex Dñe: impu
tes tibi a non mihi q̃ nūc morieris
dixisti q̃ amicus tuus veniret a te libe
raret Ait ille Dñe exq̃ mori deo istāt
peto vt añ mortē meā pulsare potero
Ait iudex. Cuiusmodi pulsatio eit il
la? Et ait. Añ mortē meā tribus via
bus clamare. Et ille. Mihi placet. Il
le incepit alta voce clamare pmo. se
cūdo. tertio. respexit circūq̃q; a hoīes
agili cursu veniētē vidit alonge: et
ait iudici Mortem meā differas ecce
hoīes veniētē video. forte ipse ē socius
meus q̃ me hodie liberabit: Iudex vero
cū ipsū veniētē audissē exspectauit Et
ecce socius eius venit a ait. O dñe ego
fui ille q̃ de bonis meis vxorem a amicos
meis disposui a amicus meus iterim in
periculo mortis p me stet Illū libē per
mittas abire qr paratus sū p peccatis
meis mortē sustinē Iudex respexit eū
a ait O ḡme dic m causā: q̃re adiui
cē estis tā fideles Et ille Dñe a puericia
q̃libus alteri fidē dedi vt in oībus fideles
essemus Et hs ē cā q̃re ipse i loco meo se
posuit q̃usq; de domo mea ordinassē
Iudex ait Exq̃ ita ē i mortē remitto
a fitis mihi fideles. de cecero mecum
manebitis a de p̄bēda necessaria vos
puidebo p oīa. At illi Dñe oēs fidelita
tē āmō pmittimus vos Iudex igitur eos
recepit ad ḡtiā a oēs iudicem lauda
bāt. q̃ fecit eis talem mīam.

Moralizatio.

Aissimi rex iste impator ē pat
celestis. duo latrones aīa corpus
q̃ facti sūt p pcm socij. s. ī bap̄mo
adinuicē vniti ita q̃ q̃libus alteri fidē
dedit aliū i necessitate nō deficere qñ
dixerūt. abrenūcio dyabolo a p̄pis
eius a post hs facti sūt socij in oībus opi
bus ḡ vnus sine altero ē captus a fortit
aduinculatus q̃ndo hō mortalit peccat
aīa sub iugo dyaboli manet Alter so
cius. s. corpus hincinde i deliciis suis va
cat. Sz bonus xpianus deo dilectus cū in
telligit q̃ aīa in peccatis iacet a p̄se
q̃ns i carcere dyaboli habz se offerre
loco eius hs ē in loco pñe pmanere q̃us
q̃ aīa ad vxorē. v. ad sciētiā pgat a
cū ea disponit de ple a familia. v. de
diuinis p̄ceptis a peccatis cōta qñtū ō
diuina p̄cepta deliqt. a q̃ diu in pec
catis pmānsit a p q̃libus pcto dēt satisfa
cere deo Sz dic mihi quos? Certe per
oratiōes ieiunia a elemosinā. Interū
corpus dz clamare tria videlicet Prima
vox ē amara ptricō. Secūda integr cō
fessio Tercia plena satisfactio. Statī
ad istos clamores aīa q̃ iā domū osci
entie disposuit ad te veniet i forma de
bita a ātro. s. corpus a aīa regnabūt
in eterna tabernacula Ad q̃ nos du
cat dominus noster ihs xps ꝛc.

Quos ditat dyabolus p auaricīā fine decipit ad gehēnā. c. cix

Ovidā faber diues iuxta mare
in q̃dā ciuitate manens valde
auarus a malus erat. multā
pecuniā collegit a vnū truncū imple
uit et ipsū iuxta ignē posuit i cōspec
tu omniū vt nullus de eo suspicōnem
haberet q̃ pecunias cōtineret. Acci
dit semel cū oēs essent somno oppres
si mare domum intrauit intantum q̃
truncus cū pecunia natabat. a quan
do mare recessit truncum secum abs
tulit a sic truncus natabat per mare
multa miliaria q̃usq; pueneratad
vnam ciuitatem in qua erat quidam
homo qui cōmune hospiciū habebat.

Homo ille mane surrexit videns trū-
cū natare ad terram duxit credens nihil
aliud esse qm quod tignū ab aliq pic-
tūve derelictū. Ille hō erat valde li-
beralis a largus erga pauperes a pegnos
Accidit una diem qm pegrini in eius do-
mo hospitati sunt a erat tps frigidissimū
hospes cū securi ligū scindit a pyres
vel ātuor ictus sonitū audiuit. Deinde
scindens a pecuniā inueniens gauisus
est a sub custodia posuit si aliqs veni
ret cui esset reddere vellet. Faber vero de
cātate in cātate; iuit querendo pecunias
suas. venit ad cātatem a ad domū hospi-
tis q truncū inuenit. Cū mētor de trun-
co pdito faceret: audiens hospes intel-
lexit qm pecunia eius fuit. cogitauit intra
se. Jā pbabo si voluntas dei fuerit ut
pecuniam ei reddā. Fecit fieri hospes
tres pastillos de pane. Primus imple
uit terra. Secus ossibus mortuorum. Ter-
cū pecunia quā inuenit in trunco. Hoc
facto dixit fabro. volumus comedere tres
bonos pastillos de optimis carnibus
qs heo. quecūque elegerit sufficiēter he-
bis. Faber vero vnū pyaliū leuauit. pa-
stillū plenū terra magis ponderātem in-
uenit a illū elegit. Et ait hospiti. Si
plus indiguero illū secus eligo. ponens
manū sup pastillū plenū de ossibus
mortuorum. tertiū pastillū tibi heas. Ho-
spes hec videns: in corde suo dicebat Jā
dare video. qm voluntas dei nō est qm ille
miser pecuniā habeat. stati; pauperes ac
debiles ceecos a claudos vouit a in pū-
tia fabri pastillū apuit a ait. Ecce mi
ser pecuniā tuā quā manibus tuis tra
didi. tu potius pastillos de terra de ossi
bus mortuorum elegisti. Et bū. qm deo nō
placuit ut pecuniā illā habebis. Ho-
spes stati corā suis oculis totā pecuniā
inter pauperes diuisit. Et sic faber cū ofu
sione magna recessit.

Moralis.

Karissimi faber iste potest dici qlibet
homō mūdanus q potius mittit mūdo
fuere qm creatori nro. P trūcū istū vn
dique clausū cor audiscūque auari intel-
ligit qs sp ē clausū q ad celestia pe-
cunia inclusa sūt. qdā opa meritoria
q aliqn miser hō cōmittit: ex timore
dei opulsus. Mare qs fluit a refluit ē
mundus iste q rapit de corde auari qc-
qd homi omiserat. nō tm virtutes qs
in baptismo recepit: sed etiā hos cogi-
tationes cordis. Math. vj. Vbi est the
saurus tuus ibi est a cor tuū. Hospes q
trūcū inuenit est bonus platus vel opes-
sor discretus q tenet circa pctores dili
gentiā hēa cor cordis a facta scruta
ria inuestigare quō potest ad vitā re-
ctitudīs duci. Vn hō tenet seq viā per
quā poterit salutē inuēire. sc; ad opes-
sionē currē a in domo ecclie hospitaria
eius pceptis obedire. Tūc opessor debet
ipi tres pastillos ondere ut vnum eli
gat de istis p quē famē pcti extūguē
possit. Primus em pastillus erat plenus
terra. a designat mūdū. quē si mun
danus hō elegerit ī vita ista nihil aliud
inuenit; n terrā purā. sepulchrū vir
septē pedes cōtinēs. Quia oē qd ē in
mūdo aut ē supbia vite aut concupiscē
tia oculorum. concupiscētia carnis ymo
totus mūdus ē in malig positus. Ergo
ve illis q mūdana eligūt. Memento
ergo hō qm cinis es a in cinerem; reuer
teris. Secūdus pastillus eāt plenus
ossibus mortuorum a signat carnē. carna-
les hoies ut sūt ociosi gulosi luxu-
riosi. Qui cū omni studio intēdūt car-
ni placere. Cōtra tales dicit apost. Si
secūm carnē vixeritis: moriemini. Tē
inuenietis opa vestra qsi ossa arida
q nihil aliud valent n ut oburā². Ve
ergo illis q illū pastillū sc; carnales
delicias eligūt. Tercius pastillus eāt
plenus argēto a auro puro a ille de-
signat celū empyreū; in q est thesau
rus infinitus. Pauci sūt respectiue q
manū ad illū pastillū ponant. vnde
Math. Lata est via q ducit ad infe-
ros stricta q ducit ad celū. Jō pauci
p eā ābulāt. Quid g est facēs ē Ter-
tiū cādi sūt pauperes a debiles id est
iusti atq sancti q in vita ista p tribu-
lationes multas ꝓter deū trāsierūt et
multas miserias sustinuerūt. Tali
bus dicet illud Math. xxv. Venite

benedicti p̄ris mei ꝑcipite r̄gnū qđ vo
bis ꝑatū ē Ad qđ nos ꝑducat ih̄s ⁊c̄

De mirabili errātiū reuocatiōe ⁊ afflictoꝝ pia cōsolatiōe C.cx.

Traianꝰ īpator regnauit in cuiꝰ
impio erat quidā miles noīe
Placidꝰ: q̄ erat mgr̄ milicie
ex ꝑte impatoris. Iste erat ī opibꝰ
misericordie valde assiduꝰ ꝫ tñ ꝑdo-
loꝝ cultui deditꝰ. Habebat autē vx-
orē eiusdē ritꝰ ⁊ mīe exñtē duosq; fili-
os ex ea ꝓcreaut q̄s iux̄ suā nobilita-
tē magnifice educari fecit. Et q̄ mīe
opibꝰ sedule insistebat: ad viā veri-
tatl meruit illustrari. Quadā enī die
cū venacōi insisteret gregē ceruoꝝ re-
ꝑperit int̄ q̄s vnū ceterl specōsiorē ⁊
maiorē ꝯspexit q̄ ab alioꝝ societate
discedēs in siluā vastiorē ꝓsilijt. vñ
cū alij milites circa r̄liq̄s c̄uos occu-
pati eēnt Placidꝰ illū toto nisu inseq̄-
batur ⁊ ipsū cape nitebat̄ Quē cum
totis viribꝰ inseq̄ret̄: ceruꝰ tādē sup
quādā rupis altitudinē ꝯscēdit ⁊ pla-
cidꝰ appropiās q̄liter eū cape posꝫ in
aīo sedule cogitauit Qui cū ceruū di-
ligēt̄ inspiceret: ⁊ vidit īt̄ cornua eꝰ
formā sancte crucl supra solis clarita-
tē fulgētē ⁊ ymaginē Ihesu xp̄i qui
per os cerui sicut olim ꝑ asinā balaā
sic ei locutꝰ est dicēs O placide q̄d me
īseq̄ris? Ego tui g̃tia ī h̄ aīali appui
tibi. Ego sū xp̄s quē tu ignorās co-
lis. Elemosine tue corā me ascēderūt
Et ob h̄ veni vt ꝑ hūc ceruū quē ve-
nabaris ego q̄q; venarer teipsū Alij
tñ dicūt q̄ ipsa ymago q̄ int̄ cornua
c̄ui appuit h̄ v̄ba ꝓtulit. h̄ audiēs pla-
cidꝰ nimio terrore correptꝰ est De eq̄
in t̄rā cecidit. ⁊ post vnā horā ad se
rediēs de t̄ra surrexit ⁊ ait Reuela m̄
q̄d loqueris. sic credā in te Et ait xp̄s
Ego sū xp̄s placide. q̄ celū ⁊ t̄rā crea-
ui q̄ lucē oriri feci ⁊ a tenebris diuisi
qui tp̄a dies ⁊ ānos ꝯstitui q̄ hoīe; de
limo t̄re formaui q̄ ꝓpter salutē hūa-
ni gn̄is in t̄ris ī carne appui Qui cru-
cifixꝰ ⁊ sepultꝰ ⁊ t̄cia die r̄surrexi Au-
diēs h̄ placidꝰ iteꝝ ī t̄rā cecidit ⁊ ait
Credo dñe q̄ tu es q̄ oīa fecisti. ⁊ q̄ er-
rātes cōuertl. Et dixt ad eū dñs. si cred
vade ad ep̄m cītatl ⁊ facias te bapti-
sari Cui placidꝰ Vis dñe vt h̄ eadē vx-
ori mee nūciē et filijs: vt ⁊ ipsi ꝑit̄ in
te credāt? Cui dñs. Nūcia ill vt ⁊ ipi
parit̄ tecū mūdē? Tu q̄ die cr̄stiā huc
venias vt tibi rursū appareā ⁊ q̄ fu-
tura sūt plenꝰ pandā. Cū ergo placi-
dꝰ domū venisꝫ ⁊ h̄ vxori in lecto re-
nūciasꝫ: exclamauit vxor eius dicēs
Dñe mi ⁊ ego alia nocte trāsacta vi-
di dicētē mihi. Cras tu ⁊ vir tuꝰ ⁊ fi-
lij tui ad me venietl Et nūc cognoui
q̄ ipse est xp̄s. Perrexerūt ergo me-
dia nocte ad episcopuꝫ ciuitatl rome
qui eos cū gaudio magno baptiza-
uit. ⁊ placidū vocauit eustachiū. vx-
orē theosbitā Et filios eꝰ theosbitū ⁊
agapitū. Mane facto Eustachiꝰ sic
cōsueuerat ad venacionē ꝓcessit ⁊ ꝓ-
pe locū veniēs milites suos quasi sb̄
obtētu inuestigāde venacōnis disp-
sit. statīq; in loco formā p̄me visiōis
aspexit. cadēsq; in t̄rā in faciē suā. di-
xit. Supplico dñe vt manifestes que
ꝓmiseras ꝑuo tuo. Cui dñs Btūs es
eustachi q̄ accepisti lauacrū grē mee
q̄ mō diabolū supasti Et mō eū q̄ te
deceperat cōculcasti. mō apparebit fi-
des tua. Dyabolꝰ enī eo q̄ ipsū dereli-
q̄sti. cōtra te seuiet ⁊ varijs moīs ar-
mat̄ Optꝫ enī te multa sustinere vt
accipias coronā victorie Oportet te
multa pati vt de alta seculi vanita-
te humilieris ⁊ rursus spūalibꝰ diui-
tijs exalteris Tu ergo ne deficias nec
ad gloriā pristinā r̄spicias q̄ ꝑ tēp-
tacōes oportet te alterum Job demō-
strari sed cū humiliatꝰ fueris veniā
ad te ⁊ in gloriā pristinā te restituā
Dic ergo m̄ si tēptacōnes mō vis sus-
tinē aut ī fine vite tue? Dicit ei eusta-
chius. Dñe si oportet ita fieri mō iu-
be tēptacōnē accedere sed v̄tutē pati-
entie tribue. Cui dominus. Fortes
estote q̄ g̃tia mea custodiet animas